

<p style="text-align: right;">מבוא לאמנות 23.2.06</p> <p style="text-align: center;">-1-</p> <p style="text-align: center;"><u>אומנות כחיקוי המציאות / טבע</u></p> <p>התפיסה המגובשת הראשונה באומנות היא <u>המימזיס</u>. המימזיס היא מילה עם משמעויות רבות, ביניהן <u>חיקוי</u> או <u>זיוף</u>. הרעיון של האמנות כחיקוי הוא רעיון עתיק שעדיין קיים. יש אי בהירות לגבי מה האמנות מחקה - מציאות או טבע.</p> <p>בעבר הטבע לא נתפס כמציאות. <u>המציאות</u> הייתה משהו שהוא <u>מעבר לטבע</u>.</p> <p><u>אפלטון</u> לא העריך את האמנות המימית. הוא חשב שהאמנות המימית מרחיקה אותנו מן המציאות, דורשת פחות ידע ואמנותי מכל אמנות אחרת, מערערת את נפש צרכניה ובכך יוצרת אזרחים לא יעילים לחברה. הוא המליץ לגרש את כל האמנים מהמדינה.</p> <p>תפיסת העולם של אפלטון קרויה <u>אידיאליזם</u>, האידיאליזם אינו מקבל את המציאות החומרית כאמיתית ומציב במקומה מציאות אידיאלית, לא חומרית. הגוף / החומר נתפס כנחות ביחס לרוח (אידיאה). <u>אפלטון</u> תפס את החומר <u>כרע</u>. הרוע של החומר נובע מכך שהוא משחית את <u>האידיאה הטהורה</u>. כל דבר בטבע הוא אידיאה אשר מקבל גוף וחומר. הגוף הזה מגלם את האידיאל, אבל הוא עדיין גוף. מאחר שהחומר מתכלה, הוא משחית את האידיאה. <u>התפיסה האפלטונית</u> אומרת שהאמת היא אחת והיא <u>נצחית</u>. היא אינה משתנה, היא אינה סובייקטיבית.</p> <p>אפלטון היה הראשון שכניס את המילה "אמת" לדיון על אמנות. אם האמת היא נצחית ולא משתנית, אזי אפלטון מסתכל על העולם שמופיע בפני החושים, "<u>עולם התופעות</u>" וטוען כי העולם הזה אינו יכול להיות אמיתי. עולם התופעות הוא לא המציאות. העולם האמיתי מאוכלס בישויות אידיאליות. הן נצחיות ועל כן הן לא יכולות להופיע בחומר כי החומר חולף. בעולם התופעות צריך לחפש את האידיאות.</p>	<p>מימזיס ??</p> <p>אפלטון</p> <p>ביקורת על המימזיס</p> <p>אידיאליזם !</p> <p>אידיאה טהורה !!!</p> <p>אמת אפלטון <- אמת</p> <p>עולם התופעות</p>
--	---